

श्रुतदीप रिसर्च इंटरनेशनल संवाद-सेतु

श्रुतदीप

विक्रम संवत् २०७७ • वर्ष-५ • अंक-१ • जून २०२१

उपाध्याय श्री विनयविजयजी गण्डिवर : अंक ऊलक

मुनिश्री वैराग्यरतिविजय गण्डिवर

आजथी लगभग ३६६ वरस पहिला विक्रम संवत् १७०८मां (ई.स. १६५२) वैशाख सुद्ध पांचमना दिवसे जूनागढना जूना उपाश्रयमां दस-बार मडात्माओ विराजता हता. तेमां वडिल उपाध्यायश्री विनयविजयजी मडाराज हता. तेओ पोताना समयना उच्य कोटिना विद्वान हता. भारत उपर त्यारे बादशाह जहांगीरना त्रीज पुत्र शहाबुद्दीन मडम्मद किरानी शहाजहांनुं शासन हतुं. यारे बाजू मुसलमानोनुं साम्राज्य हतुं. जगद्गुरु आचार्य श्रीडीरविजयसूरिजी मडाराजे बादशाह अकबरने प्रतिबोध करीने जैन संघनी आराधनाने निराबाध करी हती. देशमां जैन श्रमणोनुं विचरणा आसान बन्युं हतुं, मंदिरमां पूजा यालु थई हती, तीर्थो पर कर लेवाना बंद थया हता, पशुहत्याओ ओछी थई हती. ते वपते जैन संघमां घण्टा मतभेदो हता पण लगभग आपो तपागच्छ संघ भट्टारक आचार्य श्रीविजयदेवसूरिजी मडाराजनी आज्ञामां हतो. ते समयमां उपाध्याय पदवी मणवी अे बहु मोटुं बहुमान कडेवातुं. जे लक्ष्मी-लक्ष्मावी शकता होय, शास्त्ररचना करता होय ते ज उपाध्याय पदने योग्य गणता. स्वयं भट्टारक आचार्य पण तेओने पूछीने कार्य करता.

उपाध्यायजी श्री विनयविजयजी मडाराजनुं नाम मोटुं हतुं. केम के, तेमनी गुरुपरंपरा मडान हती. उपलब्ध इतिहास अनुसार बादशाह अकबरना समयमां वि.सं. १५८४थी वि.सं. १६६८ (ई.स. १५३७ थी १५५४) सुधी बादशाह मडम्मद (योथो) अमदावादनो सूबो हतो. अमदावादनी पासे विरमगाममां पोरवास ज्ञातिना वीरजी अने सडखंडिरण तेना प्रधान हता. सडखंडिरणने गोपाल अने कल्याण नामना बे पुत्र तथा विमला नामनी पुत्री हती. ते त्रिंशे वि. सं. १६३१मां आचार्य श्रीडीरविजयसूरिजी पासे दीक्षा लीधी. आगण जतां तेओ उपाध्याय श्रीसोमविजयजी गण्डिवर, उपाध्यायश्री कीर्तिविजयजी गण्डिवर अने प्रवर्तिनी साध्वीश्री विमलश्रीजी नामे प्रसिद्ध थया.

उपाध्याय श्रीसोमविजयजी गण्डिवर अे आजवन आचार्य श्रीडीरविजयसूरिजीनी सेवा करी हती. तेमणे आचार्यश्रीने दशवैकालिक सूत्र अने उत्तराध्ययन सूत्र संभणाय्यां हतां. अंत समये आचार्य भगवंते अनशन करवानी इच्छा व्यक्त करी त्यारे उपाध्याय श्रीसोमविजय गण्डिवर घण्टो विलाप कर्यो हतो. तेओ अने उपाध्याय श्रीविमलहर्ष गण्डिवर आचार्य श्रीडीरविजयसूरिना अमात्य जेवा हता. उपाध्याय श्री सोमविजयजी गण्डिवर विद्वज्जोने मान्य हता. मंत्रणा करवामां विश्वसनीय हता. अधा साधुओने प्रिय हता. शास्त्रोना अर्थाने ज्ञाता हता. आचार्य श्रीडीरविजय सूरिजीना समुदायनुं आभूषण हता. मुनिजोने मान्य हता. आचार्य श्रीडीरविजयसूरिजी मडाराज मडावीर स्वामी जेवा हता तो उपाध्याय श्रीसोमविजयजी गण्डिवर गौतमस्वामी जेवा हता

उपाध्याय श्रीकीर्तिविजयजी गण्डिवरनुं यारित्र आश्चर्य जन्मावे तेवुं हतुं. तेओ भण्णवामां अति कुशण हता. तेमनो वैराग्य उत्कट हतो. तेओ व्याकरण, तर्क, सिद्धांत, काव्य आदि शास्त्रोमां निपुण हता. तेओ हंमेशा परोपकारमां

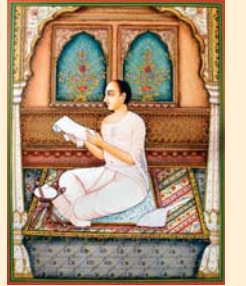
निरत रहेता. तेओ संविग्न, अप्रमत्त अने शास्त्र संशोधक हता.

ते जमानामां मडात्माओ काव्यशास्त्रनो अभ्यास करीने कवि बनता, न्यायशास्त्रनो अभ्यास करीने दार्शनिक बनता, व्याकरणशास्त्रनो अभ्यास करीने भाषाना ज्ञाणकार बनता, ज्योतिषशास्त्रनो अभ्यास करीने ज्योतिषी बनता, प्रकरणग्रंथो अने कर्मग्रंथोना अभ्यास करीने तत्त्वज्ञानी बनता. उपाध्याय श्रीकीर्तिविजयजी गण्डिवर आ तमाम विद्याशाषामां प्रवीण हता ज, विशेषमां तेमने आगमोना सघन अभ्यास हतो. वि.सं. १६८०मां उपाध्याय श्रीकीर्तिविजयजी गण्डिवर आचार्य श्रीविजयआनंदसूरिजीना आदेशथी पीस्तालीस आगममांथी मडत्वपूर्ण मुद्दाओ तारवी विचाररत्नाकर नामनुं शास्त्र बनाय्युं हतुं. आ ग्रंथनुं निर्माण तेमनी दीक्षाना साईठमा (६०)वर्षे थयुं हतुं. उपाध्यायश्री कीर्तिविजयजी गण्डिवर डीरप्रश्ननुं संकलन कर्युं. तेमां आचार्य श्रीडीरविजयसूरिने पूछवामां आवेला प्रश्नोना जवाबोना संग्रह हते.

तेमणे वि.सं. १६७२मां गुजरातना कोई अज्ञात गामना तेजपाल अने राजश्रीना दीक्षाने दीक्षा आपी तेनुं नाम श्रीविनयविजयजी राष्युं. तेमने व्याकरणना ज्ञाणकार बनाय्या, कवि बनाय्या. भास तो आगमना पारगामी विद्वान बनाय्या. उपाध्याय श्री विनयविजयजी गण्डिवर देभावमां सुंदर हता. श्रीपाण राजाना रासमां उपाध्याय श्रीयशोविजयजी गण्डिवर तेमना माटे लभे हते के- तेमनुं शरीर सामुद्रिक लक्षणो धरावतुं हतुं. (लक्षण लक्षित देहाज्ज.) विद्या, विनय, विवेक, विद्यक्षणा जेवा आंतरिक गुणोना स्वामी हता. तेमना हस्ताक्षर सुंदर हता. तेमनी भाषा सरण, मीठी अने नम्र हती.

तेमणे पोतानुं जवन श्रुतसाधनामां ज वीताय्युं हतुं. तेमनुं ऐतिहासिक जवनवृत्त पण उपा. श्रीविनयविजयजी म.सा. तेमनी रचनाओने आधारे ज ज्ञाणी शकय हते.

तेमणे पोताना जवनमां नानी मोटी दोढसोथी वधु कृतिओ रची हते. तेमणे पोताना ग्रंथोमां सेंकडो शास्त्रोमां उद्धरणो टांक्या हते ते ज तेमना अभ्यासना व्याप दशावे हते. तेओ वैयाकरण हता, आगमोना ज्ञाता हता, आगमिक प्रकरणोना मर्मज्ञ हता. तेओ अधरुं लभी शकता हता हतां तेमणे दरेक वात सरण भाषामां ज प्रस्तुत करी. तेमना काव्योमां सलज प्रसादगुण जोवा मणे हते. तेओ शुद्ध विषयोनुं पण अलंकार सभर निरूपण करी शकता. तेमने शास्त्र निर्माण उपरांत शास्त्रनुं अध्यापन करवावामां पण रुचि हती. तेमने शास्त्रो लभवामां पण रुचि हती. तेमना हस्ताक्षर पण सुवाच्य हता. तेमणे अभ्यासकाणमां नेषध चरितनी प्रत लभी हती. पोताना गुरु उपाध्यायजी श्री कीर्तिविजयजी गण्डिवर रचित विचाररत्नाकरनो प्रथमादर्श लभ्यो हतो. तेमणे अनेक ग्रंथो लभावीने चिंतोषमां मूकाय्या हता.

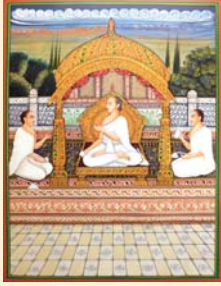

उपा. श्रीविनयविजयजी म.सा.

ઉપાધ્યાયજી મહારાજના જીવનમાં મહત્વનો ગુણ જોવા મળે છે— કૃતજ્ઞતા. તેમણે પોતાના દરેક ગ્રંથોમાં પોતાની ગુરુપરંપરાને યાદ કરી છે. લોકપ્રકાશમાં તેમણે પોતાના ગુરુને ચાર વાર યાદ કર્યા છે. એટલું જ નહીં તેમણે ગ્રંથોમાં અનેક સ્થાને પોતાના માતા-પિતાને પણ યાદ કર્યા છે. લોકપ્રકાશમાં તો દરેક સર્ગને અંતે પોતાના ગુરુની સાથે માતા-પિતાનું નામ લઈને સ્મરણ કર્યું છે.

ઉપાધ્યાયજી મહારાજની સરળતા અને લઘુતાનો પરિચય લોકપ્રકાશ ગ્રંથ દ્વારા થાય છે. લોકપ્રકાશનું સંશોધન ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રની વૃત્તિના કર્તા ઉપાધ્યાય શ્રીભાવવિજયજી ગણિવરે કર્યું હતું. તેના બન્નીસમાં સર્ગમાં નિહવ વક્તવ્યતા અને પરદર્શન ઉત્પત્તિ વિષેના શ્લોકો હતા. સંશોધનકાર ઉપાધ્યાયજી શ્રીભાવવિજયજી ગણિવરે તે શ્લોકો કાઢી નાંખવા સૂચન કર્યું. તે ઉપાધ્યાયજી શ્રીવિનયવિજયજી ગણિવરે સહર્ષ સ્વીકાર્યું અને તે શ્લોકો મૂળમાંથી દૂર કર્યાં. એક સમર્થ વિદ્વાન માટે પોતાની રચનાનું વિસર્જન કરવું કેટલું અઘરું હોય છે તે સમજી શકાય તેવું છે.

તેમને શ્રી શંભેશ્વર પાર્શ્વનાથ ભગવાન પ્રત્યે અપાર શ્રદ્ધા હતી. લોકપ્રકાશમાં અનેકવાર તેમણે શંભેશ્વર પ્રભુને યાદ કર્યા છે. હૈમપ્રકાશમાં પણ તેનું જ મંગલાચરણ કર્યું છે. આ સિવાય ઈંદુદૂતમાં પણ પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું મંગલાચરણ કર્યું છે.

ઉપાધ્યાયશ્રી કીર્તિવિજયજી ગણિવરના અન્ય શિષ્ય પંડિતશ્રી કીર્તિવિજયજી ગણિવર ઉપાધ્યાયશ્રી વિનયવિજયજી ગણિવરના લઘુ ગુરુ ભ્રાતા હતા તેઓ ઉપાધ્યાયશ્રી વિનયવિજયજી મહારાજને ગુરુ જેવા માનતા હતા. સંવેગ રસ બાવનીમાં તેઓ ઉપાધ્યાયજી મહારાજની પ્રશંસા કરતા જણાવે છે કે

—ઉપાધ્યાય શ્રીવિનયવિજયજી ગણિવર વાદીઓનું માન તોડવામાં સિંહ જેવા સમર્થ હતા. તેમણે બે લાખ

ઉપા. શ્રી કીર્તિવિજયજી મ.સા. શ્લોક (અક્ષર?) જેટલું સાહિત્ય રચ્યું છે.

ગુરુ ભ્રાતા ગુરુ સારિખો, વિનયવિજય ઉવઝાયા

ગ્રંથ બે લાખ જેણે કર્યો. વાદિગજબંજન મુગરાયા ૫૧૧

આ વાત તેમના વાત્સલ્ય ભાવને અભિવ્યક્ત કરે છે.

ઉપાધ્યાય શ્રી વિનયવિજયજી ગણિવર જ્યાં જ્યાં ચાતુર્માસ કરવા જતા ત્યાં પોતાની અમીટ છાપ છોડીને જતા. ગચ્છપતિનું ગૌરવ વધારતા. તેમણે તે વખતના મોટા કહી શકાય તેવા સંઘોમાં ચોમાસાં કર્યા હતા. લોકોમાં તેમની છાપ બહુશ્રુત ગીતાર્થ રૂપે તો હતી જ, સાથે જ ક્રિયામાં ઉદ્યુક્ત અને સંવેગ ભાવની પરિણતિ ધરાવનાર મહાત્મા તરીકેની હતી. તેઓ પૂજ્ય પંન્યાસ શ્રીસત્યવિજયજી મહારાજની સાથે ક્રિયોદ્ધારમાં જોડાયા ન હતા, પણ તેમના પક્ષપાતી જરૂર હતા.

ઉપાધ્યાય શ્રીભાનુચંદ્રજી ગણિવરના ચોથા શિષ્ય પંડિત શ્રી હીરચંદ્રગણી હતા. તેમણે ઉપાધ્યાય શ્રીવિનયવિજયજી ગણિવરને લાખેલો એક વિજ્ઞપિત્ર મળે છે. સામાન્ય રીતે વિજ્ઞપિત્ર ભટ્ટારક આચાર્યને ઉદ્દેશીને લખાય છે. પણ ક્યારેક વિશેષ પૂજ્યભાવ દર્શાવવા ભટ્ટારક સિવાયના પદસ્થ મહાત્માને પણ વિજ્ઞપિત્ર લખાય છે. ઉપાધ્યાય શ્રીવિનયવિજયજી ગણિવરને શ્રી હીરચંદ્રજીએ લખેલું વિજ્ઞપિત્ર પોતે જ ઉપાધ્યાય શ્રીવિનયવિજયજી ગણિવરના ઉદાત વ્યક્તિમત્વનું ઉદાહરણ છે. સાથે જ તેમાં ઉપાધ્યાયજી મહારાજનું વર્ણન એ વાતનું સશક્ત પ્રમાણ છે કે - તેમણે શ્રમણ સંઘમાં ગૌરવાત્મક સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું હતું.

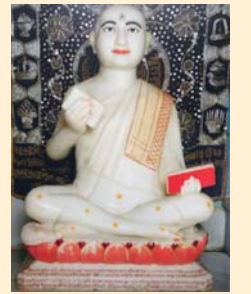
વિવિધ ઐતિહાસિક સંદર્ભ સામગ્રીનું અવલોકન કરતા તેમના સાત શિષ્યો વિષે પ્રમાણ મળે છે.

ઉપાધ્યાયજી મહારાજે પ્રાકૃત ભાષામાં એક કૃતિ રચી છે. અર્ધ સંસ્કૃત ભાષામાં એક કૃતિ રચી છે. સંસ્કૃત ભાષામાં બાર કૃતિ રચી છે. ત્રીસ (૩૦) કૃતિઓ મરુગુર્જર ભાષામાં રચી છે. ઉપકૃતિઓ ગણતા કૃતિઓની કુલ સંખ્યા એકસો સત્તાવન (૧૫૭) થાય. તેમણે દર વરસે વંચાતા કલ્પસૂત્રનો અર્થ

કરવામાં સરળતા રહે તે માટે સુબોધિકા ટીકા બનાવી. મરણ સમયે આરાધના કરવા માટે ચતુ:શરણ પ્રકીર્ણકનો અનુવાદ કર્યો. પર્યંત આરાધનાના આધારે પુણ્યપ્રકાશ સ્તવન બનાવ્યું. નાનાં બાળકને પણ આવડે તેવું સિદ્ધારથના રે નંદન વિનવું સ્તવન બનાવ્યું. આંબિલમાં શું કલ્પે અને શું ન કલ્પે તે સમજાવવા આંબિલ સજ્જાય બનાવી. પચ્ચક્રપાણ એટલે શું? તેના પ્રકાર કેટલાં? તે સમજાવવા સજ્જાય બનાવી. બાર વ્રતનું ગીત બનાવ્યું. ઈરિયાવહીમાં કેટલા મિચ્છા મિ દુક્કડં માંગવાના હોય છે તેનું ગીત બનાવ્યું. ભગવતી સૂત્રની સજ્જાય બનાવી. સૂફી ગીતો બનાવ્યા. નવપદની ઓળીમાં શ્રીપાલ રાજાની કથા તેમણે સરળ ભાષામાં ગુંથી. સંસ્કૃત ભાષાનું વ્યાકરણ રચ્યું. સંસ્કૃતમાં ગીતગોવિંદ જેવા ગીતો રચ્યા.

તેમનું વિહારક્ષેત્ર ગુજરાત, રાજસ્થાન અને માળવા પ્રદેશ રહ્યા હતા. રાંદેર, પ્રભાસપાટણ, દીવ અને ગંધાર આ ક્ષેત્રોમાં તેમનું વધુ વિચરણ થયું હતું. રાંદેરમાં તેમણે ત્રણ ચોમાસાં કર્યા હતાં. (વિ.સં. ૧૭૨૮, ૧૭૨૯, ૧૭૩૮) ગંધારમાં બે ચોમાસાં કર્યા હતાં. વિ.સં. ૧૭૦૬માં તેમણે પ્રભાસપાટણ ચોમાસું કર્યું હતું. ઉપાધ્યાય શ્રી વિનયવિજયજી ગણિવર ત્રણ વરસથી ભટ્ટારકની આજ્ઞાથી સૌરાષ્ટ્રમાં વિચરણ કરી રહ્યા હતા. પ્રભાસપાટણમાં તે વખતે મોટો જ્ઞાનભંડાર પણ હતો. તેઓ પીસ્તાલીસ આગમો ઘોળીને પી ગયા હતા. આગમો સિવાય લગભગ એક હજાર જેટલાં શાસ્ત્રો તેમનાં આંગળીના ટેરવે રમતાં. ક્યાં શાસ્ત્રની પોથી ક્યા ભંડારમાં છે? ક્યાં છે? તેનાં ક્યાં પાનાં પર કઈ લીટીમાં કઈ વાત લખી છે. તે તેમના મગજમાં રહેતું. આ જ સંદર્ભની જૂદી વાત બીજા કોઈ શાસ્ત્રમાં હોય તો તે પણ તેમને યાદ રહેતું. તેઓ તુલનાત્મક અભ્યાસ રહેતો. આગમની વાતો સરળ ભાષામાં સમજાવવી તેમનું જીવનલક્ષ્ય હતું.

તેમના મનમાં વિચાર આવતો હતો બધા મહારાજ સાહેબ આગમ ભણી શકતા નથી. બધા શ્રાવક આગમ સાંભળી શકતા નથી. ભગવાને આ વિશ્વ વિષે શું વાત કહી છે? તે સામાન્ય લોકોને સરળ ભાષામાં સમજાય તે માટે શું કરવું જોઈએ? આ વાત તેમના મગજમાં નિરંતર ઘુમતી હતી. તેમને તેમના ગુરુની ભાવના યાદ હતી. તેમના ગુરુની ઈચ્છા હતી આગમિક સાહિત્યનો અભ્યાસ સરળ કરવાની. આ ભાવના પૂરી કરવા તેમણે મગજનું દહી કર્યું, દહીને વલોવી ઘાશ બનાવી, તેમાંથી માખણ તારવ્યું. તેઓ આગમના અર્કને શબ્દમાં ઉતરવા પલાઠી વાળીને બેસી ગયા. તેઓ કોઈ કથા ગ્રંથ કે સ્તવન બતાવતા ન હતા. તેઓ એક સંદર્ભ ગ્રંથ બનાવતા હતા. તેમાં એક એક અક્ષરમાં પ્રમાણ જોઈએ. બાવીસસો વરસથી ચાલી આવતી આગમિક પરંપરાને સજીવન કરવાની તેમની મનીષા હતી. આ માટે તેમણે સતત શાસ્ત્રો વચ્ચે રહેવાનું સ્વીકાર્યું હતું. તેઓ લોકસંપર્કથી દૂર થઈ ગયા. તેમનું કામ પડકાર જનક હતું. શાસ્ત્રોની વાતોને મૂળભૂત સ્વરૂપે સમજવાની, તેને તાર્કિક ક્રમમાં (લોજીકલ ટર્મ) ગોઠવવાની, તેને સરળ શબ્દોમાં ઢાળવાની અને સંસ્કૃતના શ્લોક રૂપે પ્રસ્તુત કરવાની. બે શાસ્ત્રોમાં જૂદી વાત આવે તો નોંધવાની, તેનું શાસ્ત્રસાપેક્ષ સમાધાન આપવાનું. આ સહેલું કામ નથી. તેઓ આગમનો સાર સામાન્ય લોક સુધી પહોંચાડવા માંગતા હતા. એ માટે એમણે લોક શબ્દ ઉપા. શ્રીવિનયવિજયજી મ.સા. પસંદ કર્યો. ત્રણ વરસથી તેઓ આ કામમાં મચી પડ્યા હતા. એક ઈતિહાસનું અવતરણ થવા જઈ રહ્યું હતું. તેમણે માતા, પિતા અને ગુરુની કૃપા મેળવીને હાથમાં દીવો પ્રગટાવ્યો. તેનું નામ લોકપ્રકાશ.

ઉપા. શ્રીવિનયવિજયજી મ.સા.

અનેકાંતવાદ — વર્તમાન સંદર્ભમાં

દર મહિનાના છેલ્લા શનિવારે રાત્રે ૮:૩૦ ક. વિવિધ વક્તાઓ દ્વારા અનેકાંતવાદ વિષયને અનુલક્ષીને વ્યાખ્યાન પ્રસ્તુત થાય છે.

જિજ્ઞાસુઓ WhatsApp નંબર ૭૭૪૪૦૦૫૭૨૮ પર સંપર્ક કરી જોડાઈ શકે છે.

લોકપ્રકાશ : પરિચય

જૈન ધર્મના વિશાળ જ્ઞાનરાશિને સમજવા હજારો અલગ અલગ વિષયના ગ્રંથો રચાયા પણ એક જ ગ્રંથમાં જૈન ધર્મનું તત્ત્વજ્ઞાન સમાઈ જાય તેવા ગ્રંથ જૂજ છે. તત્ત્વાર્થ સૂત્ર આ પ્રકારનો ગ્રંથ છે પરંતુ તેમાં સંગ્રહ મુખ્ય દૃષ્ટિ રહી છે. એક શબ્દને કેંદ્રવર્તિ બનાવી તેના આધારે સમગ્ર જૈન તત્ત્વજ્ઞાનને પ્રસ્તુત કરતો એકમાત્ર ગ્રંથ લોકપ્રકાશ છે.

ઈ. સ. ૧૯૧૦માં જ્યારે લોકપ્રકાશ પ્રથમ વાર પ્રકાશિત થયો ત્યારથી તેને જૈન તત્ત્વજ્ઞાનનો વિશ્વકોશનું (Encyclopedia) બહુમાન મળતું રહ્યું છે. લોકપ્રકાશની રચના શૈલીમાં ચોક્કસ તાર્કિક ક્રમ જોવા મળે છે. 'લોક' શબ્દ લોકપ્રકાશ ગ્રંથનો મુખ્ય પ્રતિપાદ્ય વિષય છે. લોક સાથે સંકળાયેલા તમામ શબ્દોની વ્યાખ્યા અને વિવરણ લોકપ્રકાશમાં મળે છે. લોકપ્રકાશમાં લોકને ચાર અધિકરણમાં વહેંચવામાં આવ્યો છે. (દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાળ અને ભાવ) આ દરેકનાં પેટા પ્રકરણો યોજવામાં આવ્યા છે. છ દ્રવ્યો દ્રવ્યલોકનાં પ્રકરણો છે. ઊર્ધ્વ લોક, અધોલોક અને તિર્યંગલોક એ ક્ષેત્ર લોકનાં પ્રકરણ છે. સમય વગેરે વ્યવહાર કાળ, કાળલોકનાં પ્રકરણ છે. આ દરેક પ્રકરણનાં પેટા પ્રકરણો પણ છે. દ્રવ્યલોકમાં જીવ, તેના સિદ્ધ સંસારી ભેદ, સંસારી જીવના ઉપપ્રકારો, તેના સાડત્રીસ દ્વારનું વર્ણન છે. ક્ષેત્રલોકમાં સાત પ્રકારની પૃથ્વી, જ્યોતિષ દેવલોક આદિ પેટા પ્રકરણ છે.

ઉપા. શ્રીવિનયવિજયજી મ.સા. પગલા

કાળલોકમાં ઉત્સર્પિણી-અવસર્પિણીના છ-છ આરા, ત્રેસઠ શલાકા પુરુષનો ઇતિહાસ જેવો પેટા પ્રકરણો છે. ભાવ લોકમાં ઔદયિક વગેરે છ ભાવો તેના સંયોગો અને ગુણસ્થાનક આશ્રયી તેના સ્થાન આદિ પેટા પ્રકરણો છે.

પ્રસ્તુતિની દૃષ્ટિએ લોકપ્રકાશને ઉપરોક્ત વિષય યોજના મુજબ સાડત્રીસ સર્ગોમાં વહેંચવામાં આવ્યો છે. પહેલા અગિયાર સર્ગ દ્રવ્યલોકના છે. બારમાથી સત્તાવીસ સુધીના સર્ગ ક્ષેત્રલોકના છે, અઠ્ઠાવીસથી પાંત્રીસ સર્ગ કાળલોકના છે, છત્રીસમો સર્ગ ભાવલોકનો છે, સાડત્રીસમા સર્ગમાં વિષયાનુક્રમ અને ગ્રંથકારની ગુરુપરંપરા છે.

તેને અંતે પ્રશસ્તિમાં મહાવીરસ્વામીથી પ્રારંભી આચાર્ય શ્રીવિજયદેવસૂરિજી સુધીની પટ્ટપરંપરા દર્શવી છે. તેમ જ પોતાની ગુરુ પરંપરાનો નિર્દેશ કર્યો છે. ગ્રંથનું સંશોધન કરનાર ઉપાધ્યાય શ્રીભાવવિજયજી ગણિવર અને પ્રથમાદર્શ લખનાર જિનવિજયગણિવર પ્રત્યે બહુમાનભાવ વ્યક્ત

કર્યો છે. તેમાં ૧૭૬૨૧ શ્લોક છે. વિક્રમ સંવત ૧૭૦૮માં વૈશાખ સુદ પાંચમના પવિત્ર દિવસે જૂનાગઢમાં આ ગ્રંથ પૂર્ણ થયો અને એક ઇતિહાસનું અવતરણ થયું. ૩૬૯ વરસમાં લોકપ્રકાશની સોથી વધુ પ્રત લખાઈ છે એટલે દર ચાર વરસે એક પ્રત લખાઈ. આ બહુ મોટી ઉપલબ્ધિ છે.

લોકપ્રકાશના ૩૬૯મા પ્રાગટ્યદિને વિનયવંત અને વિદ્યાના ભંડાર ઉપાધ્યાયજી શ્રીવિનયવિજયજી ગણિવરની શ્રુતસાધનાને અનંત વંદન.

વંદો વિનયવિજય ઉવજ્જાય

(લય-મધુબન ખુશબૂ દેતા હે)

(રચના - પૂ. મુનિવર શ્રી પ્રશમરતિવિજયજી મ.સા.)

વંદો વિનયવિજય ઉવજ્જાય, એની કીર્તિ જગમાં ગવાય
સંસ્કૃત ગૂર્જર હિંદી ભાષાના, ગ્રંથકાર એ મહાકવિરાય
શાંતસુધારસ કાવ્ય સરસ, જીવશે જગમાં હજારો વરસ
શ્રીપાલરાજાનો અહુત રાસ, સ્તવન મનોહર પુણ્યપ્રકાશ
ગીતિકાવ્ય એ છે સર્વોત્તમ, તે ગાય તેના ટળે છે કષાય
વંદો વિનયવિજય ઉવજ્જાય, એની કીર્તિ જગમાં ગવાય.... ૧
કલ્પસૂત્ર સુબોધિકા સબળ, નયકર્ણિકાની ભાષા સરળ
લઘુપ્રક્રિયા અને હેમપ્રકાશ, સંસ્કૃત વ્યાકરણ ગ્રંથ બે ખાસ
વિજ્ઞાપિ પત્ર અને ઈન્દુદૂત, જિનસહસ્રનામ સ્તોત્ર સુખદાય
વંદો વિનયવિજય ઉવજ્જાય, એની કીર્તિ જગમાં ગવાય.... ૨
લોકપ્રકાશ મહાગ્રંથ અથાગ, દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાળ ભાવ વિભાગ
વિક્રમ સંવત સત્તરસો આઠ, વૈશાખ સુદ પાંચમ શુભ પાઠ
વિશ્વકોશ સમી મહારચના, જૂનાગઢ તીર્થે પૂર્ણ થાય
વંદો વિનયવિજય ઉવજ્જાય, એની કીર્તિ જગમાં ગવાય.... ૩
સ્તવનચોવીશી હૃદયંગમ, આદિજિનવિનંતી અનુપમ
વિનયવિલાસમાં છે આત્મજ્ઞાન, જગવે હૈયામાં શુભધ્યાન
રચનાઓ સોથી વધારે કરી, લાખો જનો એનો કરે સ્વાધ્યાય
વંદો વિનયવિજય ઉવજ્જાય, એની કીર્તિ જગમાં ગવાય.... ૪
હીરસૂરીશ્વરજી તપગચ્છરાય, શિષ્ય કીર્તિવિજય ઉવજ્જાય
એ છે વિનયના ધન્ય ગુરુરાય, વિનયના શિષ્યો ધન્ય ગણાય
ધન્ય રાજશ્રી માતા સુખદાય, ધન્ય પિતા તેજપાલ વખણાય
વંદો વિનયવિજય ઉવજ્જાય, એની કીર્તિ જગમાં ગવાય.... ૫

અવસર

તા. ૨૬-૦૪-૨૦૨૧ના દિવસે કલાઉડ નાઈન સોસાયટીમાં માતૃશ્રી શ્રીમતી પુષ્પાબેન હસમુખરાય શાહ પરિવારના ગૃહજિનાલયની ખનન વિધિ સાનંદ સંપન્ન થઈ.

તા. ૨૧-૫-૨૦૨૧ના દિવસે શાંતા-કાંતા નિવાસ, કોંઢવામાં શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથજિનાલયની શિલાસ્થાપના વિધિ થઈ. જિનાલય નિર્માણનો લાભ સ્વ. સોહનલાલ ટેકચંદજી ગુંદેયા (જાલોર) પરિવારે પ્રાપ્ત કર્યો છે.

તા. ૧૬-૦૫-૨૦૨૧ના દિવસે પૂજ્ય ઉપાધ્યાયજી શ્રી વિનયવિજયજી રચિત લોકપ્રકાશ ગ્રંથના ૩૬૯મા પ્રાગટ્ય દિનની હર્ષભરે ઉજવણી થઈ. ઉપાધ્યાય શ્રી તેમ જ લોકપ્રકાશ ગ્રંથની પૂજા સંપન્ન થઈ. નાગપુરમાં પણ આ દિવસે ગુણાનુવાદ થયા. લોકપ્રકાશ ગ્રંથની મહત્તા સાંભળી પ્રેરાયેલા યુવાનોએ આ ગ્રંથ ભણવાની ઈચ્છા વ્યક્ત કરી. અને તેની વાચના શરુ થઈ ગઈ છે.

શ્રુતભવનમાં પૂજ્ય મુનિવર વૈરાગ્યરતિવિજયજી ગણિવર દ્વારા સંપાદિત 'મારા જીવનનો વળાંક' તેમ જ પૂજ્ય મુનિવર પ્રશમરતિવિજયજી મ.સા. દ્વારા લિખિત 'પ્રેમાયણ' પુસ્તકનું વિમોચન થયું.

कार्यविवरण

शास्त्र संशोधन प्रकल्प अंतर्गत लोकप्रकाश, पृथ्वीचंद्रयस्त्रि, प्रवचनविचारसार, प्रदेशीराज यस्त्रि, उपदेशशत सह अवयूरि, डेमविभ्रम सह टीका, नामाभ्यातीय वृत्ति, उपा. श्री विनयविजयञ्च म.सा. कृति -संकलन अने संपादन अने अग्यार अंग सज्जयानुं संपादन कार्य यालु छे. पू. सा. श्री मधुरसंसाश्रीञ्च म. प्रदेशी राज यस्त्रिनुं विप्यंतर करे छे. पू. सा. श्री. धन्यसंसाश्रीञ्च म. पर्युषयितामशि प्रकरञ्च सह टभार्यनुं विप्यंतर करे छे.

वर्धमान जिनरत्नकोश प्रकल्प अंतर्गत पू. आ. श्री मुनियंद्रसू. म.सा., पू. आ. श्री रत्नयंद्रसू. म.सा., पू. आ. श्री शीलयंद्रसू. म.सा., पू. श्री संभवयंद्रसागर म.सा., पू. श्री कल्याणपद्मसागर म.सा., पू. मु. श्री मुक्तिश्रमश्रावि. म.सा., पू. पं. श्री उदयरत्नवि. म.सा., पू. मु. श्री श्रुतांगयंद्रवि. म.सा., पू. मु. श्री देवर्षिवल्लभवि. म.सा., पू. मु. श्री सुयशयंद्रवि. म.सा., पू. मु. श्री शीलयंद्रवि. म.सा., पू. मु. श्री यंद्रदर्शनवि. म.सा., पू. मु. श्री वंदनरुचिचि. म.सा., पू. मु. श्री विरतींद्रवि. म.सा., पू. मु. श्री सिद्धसेनवि. म.सा., पू. मु. श्री निरज मुनिञ्च म.सा., पू. सा. श्री संबोधिञ्च म.सा., डो. जितेंद्र शाह, श्री अनुपम जैन, श्री महेंद्रकुमार जैन तथा श्री श्रेष्ठिक शाहने हस्तप्रतसंबंधि माहिति प्रदान करवानो लात्त मथ्यो.

प्राचीन श्रुतसंपादना समुद्धार अर्थ समुदार सहयोग आपनारा महानुभाव

जेव्टसु कोस्मेटीक्स प्रा. वि. मुंबई
श्री शशीभाई शेठ, पुणे
श्री नविनकांत जवतवाल दलाव, पुणे
श्री अमय श्रीश्रीमाण (अभुषा इंडोशन) येसई
Riceary Food Products Pvt. Ltd., Mumbai
श्री शंभेचर पार्थनाथ थे. मू. जैन संघ, घाटकोपर, मुंबई
श्री हरेशभाई बाबुवाल शाह, आदिनाथ सोसायटी, पुणे
श्री सुमतिनाथ स्वामी जैन देरासर, नागपुर
श्री शांतिनाथ थे. मू. जैन संघ, कोंढवा पु., पुणे
D.M. Metalloys Pvt. Ltd
श्री जैन थे. मू. जैन संघ, कांठीवली, मुंबई
श्री शंतुजय दर्शन सोसायटी जैन संघ, अेकभोटे कोलनी, पुणे
शासन प्रभावक पू. आ. भा. वि. धर्मसूरिञ्च म.ना समुदायना पू. सा. श्री लव्ययशाश्रीञ्च तथा
पू. सा. श्री सौरभयशाश्रीञ्चना सहपुदंशथी लदवन प्रतिकभण मंडण हस्ते- सुनीता, कतेहपुरा,
अमदावाद
ऋतुराज सोसायटी मडिवा मंडण, सातारा रोड, पुणे
New Poona Cotton Factory, Pune
श्री जैन थे. मू. संघ, बोरीवली, मुंबई
श्रीमती जयश्रीभेन भी. शाह, मुंबई
श्री डेमयंद्र परिवार, बेकटाउन, पुणे
श्रीमती कविताभेन रिनेशभाई कोठारी, बेकटाउन, पुणे

श्री योगेशभाई विमनवाल शाह, पुणे
श्री लंडारी अने श्री कासवा परिवार, कल्याण सोसायटी, पुणे
जगुति किंजल शाह, अमदावाद
श्री सोसवाल परिवार, कल्याण सोसायटी, पुणे
पद्मावती प्वाय
श्री देवांगभाई पुंडरीक जवेरी, मुंबई
श्रीमती उर्वशीभेन शाह
श्री सुधीरभाई अेस. कापडिया, मुंबई
श्री यंद्रकांत पी. शाह, मुंबई
सौ. सोनलभेन संतोषञ्च परमार
श्री तपागयञ्च संघ, मोटा वडावा, जामनगर
श्री प्रदीप अेन. मेहता, अमदावाद
श्रीमती मल्लिका पी. मेहता, अमदावाद
श्री प्रशांत पी. मेहता, अमदावाद
श्रीमती वासंती पी. मेहता, अमदावाद
श्रीमती पलकभेन अे. रोय, अमदावाद
श्री दिलीपभाई भोगिवाल शाह, अमदावाद
श्रीमती वर्षाभेन दिलीपभाई शाह, अमदावाद
श्री समीरभाई शाह, अमदावाद
श्री विरलभाई शाह, अमदावाद
श्री रोक कतनभाई शाह, अमदावाद

प्रतिभाव (अभिप्राय)

Respected Ganivarya Shri Vairagarati Vijayji,

"Mara Jeevan no Valaank" has been one of my most enjoyable reads in a while. Personal experiences always give a deeper insight to the reader, and this book does just that. There were mainly two categories of mahatmas in the book. The first category of mahatmas led a sincere and perfectionist life of a Shrivak before they took Diksha. Their narrations filled me with inspiration to do better and better, at least as a Shrivak. On the other hand, there were mahatmas who before Diksha lived a carefree life like me, but suddenly changed completely after coming in touch with the Guru Tattva. Accounts of their lives filled me with hope. It's not too late, maybe I can bring about a turning point in my life too', I think. Almost all narrations compiled in the book unequivocally remind us that all accomplishments in our life are due to the grace of Guru Bhagwan. This book expanded my vision, and increased the respect I have for my Gurudev. I hope to see more of such literature in the near future!

Sincerely, Parshva Shah, Mumbai

सुवाक्य

तब लग जग भूलो भमे, तब लग सिवपुर दूर।
जब लग हृदय न उगमो, आतम अनुभव सूर॥३॥
मन बंधव विनती करुं, छोडन चपल स्वभाव।
सज्ज थईं संभालीयें, अविचल आतमभाव॥४॥

धर्मजिन स्तवन (उपमितिकथा गर्भित)
कर्ता - उपा.श्री विनयविजयजी

Printed Matter

Posted under clause 121 & 114 (7) of P & T Guide

To,

From : Shrutbhavan Research Centre
(Initiation of Shrutdeep Research Foundation)

47/48, Achal Farm, Nr. Sachchai Mata Mandir, Ahead of Jain Agam Temple, Katraj, Pune-411046
Mo. 07744005728 Email : shrutbhavan@gmail.com Website : www.shrutbhavan.org

For Informative and Inspirational
speeches about Shrut
please subscribe our Shrutbhavan
YouTube channel